

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 8. De extrema Unctione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

§. VIII.

De Extrema Unctione.

I. Est Sacramentum à Christo institutum ad
grotto de vita periclitanti conferendam salutem animæ
vel etiam corporis, per unctionem olei benedicti
orationem Sacerdotis; de qua tria peculiariter
tæ sunt notanda.

II. Primum est, ut bene cognoscat finem
pter quem institutum est, qui quidem clarè ac
tè à Concilio Tridentino sequenibus verbis in
tur: visum est autem sanctæ synodo, præcedent
ctrinæ de pœnitentiâ adjungere ea, quæ sequuntur
Sacramento extremæ unctiōnis, quod non modo
nitentiæ, sed & totius Christianæ vitæ, quæ perpetu
pœnitentiâ esse debet, consummativum existim
est à Patribus. Primum itaque circa illius in
nem declarat, & docet, quod Clementissimus
demptor noster, qui servis suis quovis tempore
luit de salutaribus remedijs adversus omnia host
tela esse prospectum, quemadmodum auxilia
in Sacramentis alijs præparavit, quibus Christiani
servare se integros, dum viverent, ab omni gra
Spiritûs incommodo possint; ita extremæ Uncti
Sacramento finem vitæ tanquam firmissimo quoc
præsidio munivit. Nam etsi Adversarius noster
casiones per omnem vitam quærat, & capter, ut
vorare animas nostras quoquo modo possit; null
tamen tempus est, quo vehementius ille omnes
versutiæ nervos intendat ad perdendos nos penitus,
à fiducia etiam, si possit, divinæ misericordiæ detra

bandos, quàm cum impendere nobis exitum vitæ
perspicit.

III. Secundum est, ut pariter bene cognoscat
naturam, & tempus institutionis hujus Sacramenti,
de quibus idem Concilium sic loquitur: Instituta
autem est sacra hæc Unctio infirmorum, tanquam
verè & propriè Sacramentum novi Testamenti, à
Christo Domino nostro apud Marcum quidem insi-
nuatum, per Jacobum autem Apostolum ac Domini
Fratrem Fidelibus commendatum ac promulgatum.
Infirmatur, quis in vobis &c. Quibus verbis, ut ex
Apostolica traditione per manus accepta Ecclesia di-
dicit, docet materiam, formam, proprium Ministrum,
& effectum hujus salutaris Sacramenti. Intellexit
enim Ecclesia materiam esse oleum ab Episcopo be-
nedictum; nam Unctio aptissimè Spiritûs S. gratiam,
quâ invisibiliter anima ægrotantis inungitur, repræ-
sentat. Formam deinde esse illa verba: per istam
Unctionem &c.

IV. Tertium est, ut dignam de hoc Sacramen-
to æstimationem concipiat, quod fiet, si effectus il-
lius à citato Concilio sequentibus verbis indicatos be-
ne ponderet: Res porro & effectus hujus Sacramen-
ti illis verbis explicatur: Et oratio fidei salvabit infir-
mum, & alleviabit eum Dominus, & si in peccatis sit,
dimittentur ei. Res etiam hæc est gratia Spiritûs san-
cti, cujus Unctio delicta, si quæ sint adhuc expian-
da, ac peccati reliquias abstergit, & ægroti animam
alleviat, ac confirmat, magnam in eo divinæ miseri-
cordiæ fiduciam excitando, quâ infirmus sublevatus
& morbi incommoda, labores levius fert, & tenta-
tionibus dæmonis, calcaneo insidiantis facilius resi-
stet,

fit,

stit, & sanitatē corporis interdum, ubi saluti animæ expedierit, consequitur. Quòd autem hæc facta modò post Sacramentum hoc acceptum tam ratio quatur, duplicem rationem affert Marchantius; primam, quòd infirma admodum eorum, qui id suscipiunt, fides sit; testatur quippe Evangelista, Dominum apud suos non multas virtutes fecisse propter incredulitatem eorum. Alteram, quòd seriùs, quam oportet, id suscipiant; neque enim per hoc Sacramentum miracula expectanda sunt, quale foret, si qui animam agit, repente convalesceret,

§. IX.

De Matrimonio.

I. Est legitima viri, feminæque conjunctio secundum consuetudinem vitæ individuum inter ipsos conjugum transigendam divinitus instituta; de quo quinque præcipuè Ascetæ sunt scienda.

II. Primum est, ut bene cognoscat finem Matrimonij, quem quidem Canisius ex SS. Patribus in verbis assignat: Cujus conjunctionis conjugalis primarium Authorem quæris, DEUS est optimus maximus, qui primos conjuges & humani generis parentes in ipso Paradiso conjunxit, suæque benedictione cohonestavit. Sin finem institutionis spectas, est humani generis ad DEI gloriam propagatio, & conjugum inter se familiaris, fidusque convictus, ac præterea fornicationis in hac naturæ corruptæ imbecillitate devitatio.

III. Alterum est, ut bene cognoscat triplex Bonum Matrimonij, quod ex dicto fine confurgit, quod